

fibbe furvastus mitte temmast lahkund, olgo fül, et jubba wiis aastat möda, mil se rist temma peäle olli langenud. Nüüd hakkas weel uus fibbe murre temma peäle kippuma: näggi selgeste ette, et ei saaks milgi wiisil ennesele sedda joudo, omma tütrekest eddespidi ausaste üleskaswatama. Se feik lühendas temma ello päiwi. Ta langes haige modi peäle, ja peagi olli armeto pissofenne Ewa emmast ja isast ilma, ning fui üsna waene-laps mahha jänud. Temma peäle se on ka, et sellesamma juttustamine omma pealekirjaga näitab.

Selle surnud mehhe wõllaussujad tullid nüüd folkko, ja sest et nemmad ei ühtegi warrandusse asjo seält maiast ette ei leidnud, sai maia isse ärramüdüd. Se mis sest tulli, ei teinud weel mitte wõllad tassa. Waese-lapse jäggo olli Jummal arm ja halleda süddamega innimeste abbi. — Inimeste abbi sai Ewa essi otsa kätte, ja sedda ni täieste, et olli nago kättega katsta, et se abbi otse Jummal kääst tulli. Seäl

füllas ellas üks õige, aus ja lahke melega mölder omma wagga ja iggapiddi kõlbulisse naesega, kelle pari rahwaga õnnis Niglas olli süddamelikko sõbrusse sees ellanud. Nemmad ollid needsammad, kes Jummal kohlal sel waese-lapsele Jummal armu abbi saatsid. Nemmad wõtsid Ewat omma maiase üles ja piddasid tedda nenda kui olleks nende lihane laps olnud. — Neil isse olli üks ainus laps, Peter nimmi, üks hea pois, kes kaks aastat wannem olli Ewast. Temma mängis teisega lahkel wiisil, jooksis temmaga feik illusad kohhad seäl ümberkaudo läbbi, näitis temmale ommad tuikestes ja liino pössad, mis wägga pallus hoida, et emma ei saaks ärrapelletud, egga pissufestele muud wigga ei sünniks, sest poisi pehme süddamega emma olli tedda õppetanud, ka sojaste ja metsa ellajatte peäle hallastada.

Paar aasta pärrast said mollemad lapsed ühte koli pandud. Peter otis iggal hommikul senni Ewa walmis olli käämas. Sel aial